บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงนำสัญญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึงคะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	หมายถึงจำนวนตัวอย่างประชากร
r	หมายถึงสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y
p	หมายถึงระดับความมีนัยสำคัญ

การรายงานผลการวิจัยแบ่งการเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากรเสนอเป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี

ตอนที่ 3 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายข้อที่แสดงการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรแยกตาม อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	–	–
21 – 40 ปี	10	25
41 – 60 ปี	26	65
61 ปีขึ้นไป	4	10
รวม	40	100
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	18	45
ระดับประถมศึกษา	18	45
ระดับมัธยมศึกษา	4	10
รวม	40	100
ภูมิลำเนา		
ต่างจังหวัด	22	55
กรุงเทพมหานคร	18	45
รวม	40	100
อาชีพ		
รับราชการ	1	2.5
ค้าขาย	6	15
งานบ้าน (แม่บ้าน)	11	27.5
เกษตรกรรม	7	17.5
รับจ้าง	15	37.5
รวม	40	100

จากตาราง แสดงว่าตัวอย่างประชากรมีอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 41 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 65 ช่วงอายุ 21 – 40 ปี มีจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 25 อายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่มีเลย ระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนเท่ากันคือ คิดเป็นร้อยละ 45 ส่วนระดับมัธยมศึกษามีเพียงส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 10 มีภูมิลำเนาส่วนใหญ่ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 45 ส่วนอาชีพนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 37.5 อาชีพรองลงมาคืออาชีพงานบ้าน คิดเป็นร้อยละ 27.5 อาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.5 อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 15 และอาชีพรับราชการมีเพียงส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างประชากรแยกตามอายุเมื่อแต่งงาน สถานภาพสมรส จำนวนบุตรทั้งหมด และจำนวนบุตรที่อยู่ในความดูแล

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อายุเมื่อแต่งงาน		
15 – 18 ปี	15	37.5
19 – 22 ปี	20	50
23 – 26 ปี	4	10
27 – 30 ปี	1	2.5
รวม	40	100
สถานภาพสมรส		
คู่	34	85
หม้าย	4	10
หย่า	2	5
รวม	40	100
จำนวนบุตรทั้งหมด		
1 – 3 คน	12	30
4 – 6 คน	17	42.5
7 – 9 คน	8	20
10 คนขึ้นไป	3	7.5
รวม	40	100
จำนวนบุตรที่อยู่ในความดูแล		
มี 1 – 2 คน	11	27.5
3 – 4 คน	12	30
5 คนขึ้นไป	3	7.5
ไม่มี –	14	35
รวม	40	100

จากตาราง แสดงว่าตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่แต่งงานเมื่ออายุ 19 – 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคืออายุ 15 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5 ส่วนอายุ 27 – 30 ปี มีเพียงส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.5 สถานภาพสมรสอยู่ในสภาพคู่เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 85 อยู่ในสภาพหย่าเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 5 จำนวนบุตรส่วนใหญ่มีบุตร 4 – 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 มีบุตรรองลงมา 1 – 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีบุตร 7 – 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีบุตร 10 คนขึ้นไป มีเพียงส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.5 ส่วนจำนวนบุตรที่อยู่ในความดูแลส่วนใหญ่มีจำนวน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ส่วนน้อยมี 5 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.5 และผู้ที่ไม่มีบุตรอยู่ในความดูแล คิดเป็นร้อยละ 35

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพของสามี รายได้ของครอบครัว ประวัติการทราบว่าตนเองเป็นโรคอะไร ตลอดจนประวัติในการทำผ่าตัดมดลูก รังไข่ ปีกมดลูก

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของสามี		
รับราชการ	5	12.5
ค้าขาย	3	7.5
งานบ้าน	3	7.5
เกษตรกรรม	6	15
รับจ้าง	17	42.5
ไม่มีอาชีพ (สามีตาย, หย่า)	6	1.5
รวม	40	100
รายได้ของครอบครัว		
ในเขตกรุงเทพมหานคร		
ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน	3	7.5
2,000 – 5,000 บาทต่อเดือน	14	35
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	1	2.5
ในต่างจังหวัด		
ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน	10	25
2,000 – 5,000 บาทต่อเดือน	12	30
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	–	–
รวม	40	100
การรับทราบโรคที่เป็นอยู่		
ทราบ	34	85
ไม่ทราบ	6	15
รวม	40	100
ประวัติการทำผ่าตัดมดลูก รังไข่ และปีกมดลูก		
ทำแล้ว	2	5
ไม่ได้ทำ	38	95
รวม	40	100

จากตาราง แสดงว่าตัวอย่างประชากรมีสามีอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 15 ส่วนรายได้ของครอบครัวนั้นจะเห็นว่าในตัวอย่างประชากรที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายได้ระหว่าง 2,000 – 5,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 35 แต่ตัวอย่างประชากรจากต่างจังหวัดมีรายได้ระดับเดียวกันนี้คิดเป็นร้อยละ 30 และรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีเพียงร้อยละ 7.5 ในต่างจังหวัดมีรายได้ระดับเดียวกันนี้คิดเป็นร้อยละ 30 ส่วนประวัติการทราบว่าเป็นโรคมะเร็งปากมดลูกหรือไม่นั้น ส่วนใหญ่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 85 และประวัติการทำผ่าตัดมดลูก รังไข่ และปีกมดลูก ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ทำ คิดเป็นร้อยละ 95

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงกลุ่มตัวอย่างประชากรแยกตามระยะของโรค ประวัติการรักษาการเจ็บป่วยครั้งนี้จากที่อื่น ประวัติการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนจากที่อื่น ประวัติการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนจากโรงพยาบาลที่รับการรักษาอยู่ในปัจจุบัน และรวมทั้งจำนวนวันที่รับการรักษาด้วยรังสีจนกระทั่งถึงวันสัมภาษณ์

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ระยะของโรค		
ระยะ 1A	2	5
ระยะ 2A	7	17.5
ระยะ 2B	22	55
ระยะ 3A	2	5
ระยะ 3B	5	12.5
ระยะ 4	2	5
รวม	40	100
ประวัติการรักษาการเจ็บป่วยครั้งนี้จากที่อื่น		
เคย	30	75
ไม่เคย	10	25
รวม	40	100
ประวัติการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนจากที่อื่น		
เคย (จากแพทย์)	12	30
เคย (จากพยาบาล)	13	32.5
ไม่เคย	15	37.5
รวม	40	100
ประวัติการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนจากโรงพยาบาลที่รับการรักษาอยู่ในปัจจุบัน		
เคย (จากแพทย์)	6	15
เคย (จากพยาบาล)	9	22.5
เคย (จากเอกสาร)	22	55
ไม่เคย	3	7.5
รวม	40	100
จำนวนวันที่รับการรักษาด้วยรังสีจนกระทั่งถึงวันสัมภาษณ์		
1 – 7 วัน	14	35
8 – 14 วัน	16	40
15 – 21 วัน	5	12.5
22 วันขึ้นไป	5	12.5
รวม	40	100

จากตาราง แสดงว่าตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่เป็นมะเร็งปากมดลูกในระยะ 2B คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาคือระยะ 2A คิดเป็นร้อยละ 17.5 ด้านประวัติการรักษาการเจ็บป่วยครั้งนี้จากที่อื่นมาก่อนนั้นส่วนใหญ่ได้รับการรักษามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนจากที่อื่นนั้นส่วนใหญ่เคยได้รับจากพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาได้รับจากแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่เคยได้รับคำแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 37.5 แต่เมื่อมารับการรักษาในปัจจุบันนี้นั้นส่วนใหญ่เคยได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนจากเอกสาร คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาได้รับจากพยาบาล แพทย์ คิดเป็นร้อยละ 22.5, 15 ตามลำดับ และด้านจำนวนวันที่รับการรักษาด้วยรังสีจนกระทั่งถึงวันสัมภาษณ์ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 8 – 14 วัน คิดเป็นร้อยละ 40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีเป็นรายด้าน

ตารางที่ 5 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีเป็นรายด้านของกลุ่มประชากรทั้งหมด

ตัวแปร	r
1. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านสรีรวิทยา	.44**
2. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์	.27*
3. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่	.19
4. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น	.24*

**p < .01 *p < .05

จากตาราง แสดงว่าค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีในการปรับตัวด้านสรีรวิทยา ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .05 ตามลำดับ ส่วนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีด้านบทบาทหน้าที่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านสรีรวิทยาซึ่งเท่ากับ .44 แล้วหมายความว่าความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านสรีรวิทยาของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี

สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นซึ่งเท่ากับ .27 และ .24 ตามลำดับนั้นหมายความว่าความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ และด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี

ส่วนการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ซึ่งเท่ากับ .19 นั้น หมายความว่าความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายข้อที่แสดงการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีในด้านสรีรวิทยา

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อที่แสดงการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีในด้านสรีรวิทยา ซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านอาหาร น้ำ การขับถ่าย การไหลเวียนของโลหิต การควบคุมอุณหภูมิ การทำกิจกรรมและการพักผ่อน รวมทั้งอาการต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยมีในระหว่างรับการรักษา

ข้อ	ลักษณะการปรับตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับการปรับตัว
1. อาหาร				
	1.1 อาการเบื่ออาหาร	3.23	.66	เหมาะสมดี
	1.2 อาการคลื่นไส้อาเจียน	3.15	.80	เหมาะสมดี
	1.3 น้ำหนักตัวในปัจจุบัน	2.80	.14	เหมาะสมปานกลาง
2. น้ำ				
	2.1 ปริมาณน้ำดื่มใน 1 วัน	3.43	.78	เหมาะสมดี
3. การขับถ่าย				
	3.1 การถ่ายอุจจาระใน 1 วัน	3.60	.67	เหมาะสมดี
	3.2 ลักษณะการถ่ายอุจจาระ	3.58	.68	เหมาะสมดี
	3.3 การมีเลือดปนในอุจจาระ	3.88	.52	เหมาะสมดี
	3.4 อาการท้องผูก	3.55	.68	เหมาะสมดี
	3.5 อาการแน่นอึดอัดในท้อง	3.43	.75	เหมาะสมดี

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ลักษณะการปรับตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับการปรับตัว
	3.6 การถ่ายปัสสาวะใน 1 วัน	2.53	1.20	เหมาะสมดี
	3.7 วิธีการถ่ายปัสสาวะและจำนวนปัสสาวะในแต่ละวัน	3.58	.68	เหมาะสมดี
	3.8 สีของปัสสาวะ	3.73	.51	เหมาะสมดี
4.	การไหลเวียนของโลหิต			
	4.1 อาการหน้ามืดและเวียนศีรษะ	3.33	.83	เหมาะสมดี
5.	การควบคุมอุณหภูมิ			
	5.1 อาการปวดศีรษะ	3.48	.60	เหมาะสมดี
	5.2 ความรู้สึกตัวร้อนครั่นเนื้อครั่นตัว	3.55	.68	เหมาะสมดี
6.	การทำกิจกรรมและการพักผ่อน			
	6.1 การทำกิจกรรมส่วนตัว	3.20	1.32	เหมาะสมดี
	6.2 การทำกิจวัตรในเวลาว่าง	3.35	.83	เหมาะสมดี
	6.3 ความสามารถในการทำงานบ้านบางส่วน	3.03	1.05	เหมาะสมดี
	6.4 ความสามารถในการทำงานเพื่อประกอบอาชีพ	2.83	1.15	เหมาะสมดี
	6.5 การออกกำลังกาย	3.40	.93	เหมาะสมดี
	6.6 การนอนหลับ	3.25	.81	เหมาะสมดี
7.	อาการต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี			
	7.1 อาการอ่อนเพลีย	2.90	.84	เหมาะสมดี
	7.2 อาการปวดท้องน้อย	3.58	.59	เหมาะสมดี
	7.3 อาการตกขาว	3.70	.56	เหมาะสมดี
	7.4 อาการเลือดออกทางช่องคลอด	3.65	.66	เหมาะสมดี

จากตาราง แสดงว่าการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีด้านสรีรวิทยาเหมาะสมดี สำหรับข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.88 คือข้อ 3.3 (การมีเลือดปนในอุจจาระ) ส่วนข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 2.53 คือข้อ 3.6 (การถ่ายปัสสาวะใน 1 วัน)

หมายเหตุ

ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยถ้าค่าเฉลี่ยสูงแสดงถึงการปรับตัวอยู่ในระดับเหมาะสม คะแนนเป็น 4 แสดงถึงการปรับตัวเหมาะสมมากที่สุด คะแนนเป็น 1 แสดงถึงการปรับตัวไม่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.88 แล้ว หมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านสรีรวิทยาในข้อที่เกี่ยวกับการมีเลือดปนในอุจจาระได้ดีกว่าการปรับตัวด้านสรีรวิทยาในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

สำหรับค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 2.53 แล้ว หมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านสรีรวิทยาในข้อที่เกี่ยวกับการถ่ายปัสสาวะใน 1 วัน ได้น้อยกว่าการปรับตัวด้านสรีรวิทยาในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อที่แสดงการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีในด้านอัตมโนทัศน์

ข้อ	ลักษณะการปรับตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับการปรับตัว
1.	ความรู้สึกพอใจในรูปร่างและลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปดังที่เป็นอยู่	2.70	.94	เหมาะสมดี
2.	ความสนใจและเอาใจใส่ในการดูแลตนเองเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ	3.60	.67	เหมาะสมดี
3.	ความรู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อนึกถึงโรคที่ท่านเป็นอยู่	2.88	.69	เหมาะสมดี
4.	ความวิตกกังวลและกลัวว่าสามีจะได้รับความสุขทางเพศน้อยลง	3.43	.98	เหมาะสมดี
5.	ความรู้สึกว่าตนเองเป็นปัญหาต่อครอบครัว	3.65	.70	เหมาะสมดี
6.	ความรู้สึกเบื่อหน่ายตนเองที่มีความสามารถในการทำงานน้อยลงกว่าเดิม	3.30	.71	เหมาะสมดี
7.	ความรู้สึกเบื่อหน่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน	3.52	.64	เหมาะสมดี
8.	ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อครอบครัว	3.05	1.01	เหมาะสมดี
9.	ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคม	2.75	1.02	เหมาะสมดี

จากตาราง แสดงว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์เหมาะสมดี สำหรับข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.65 คือข้อ 5 (ความรู้สึกว่าตนเองเป็นปัญหาต่อครอบครัว) ส่วนข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 2.70 คือข้อ 1 (ความรู้สึกพอใจในรูปร่างและลักษณะที่เปลี่ยน

แปลงไปดังที่เป็นอยู่)

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.65 แล้วหมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ในข้อที่เกี่ยวกับความรู้สึกว่าตนเองเป็นปัญหาต่อครอบครัวได้ดีกว่าการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

สำหรับค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 2.70 แล้วหมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ในข้อที่เกี่ยวกับความรู้สึกพอใจในรูปร่างและลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปดังที่เป็นอยู่ได้น้อยกว่าการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อที่แสดงการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีในด้านบทบาทหน้าที่

ข้อ	ลักษณะการปรับตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับการปรับตัว
1.	ความรู้สึกว่าสามารถแสดงบทบาทของตนเองที่มีอยู่ต่อบุคคลในครอบครัว	3.50	.85	เหมาะสมดี
2.	ความรู้สึกว่าสามารถแสดงบทบาทของความเป็นลูก	3.00	1.26	เหมาะสมดี
3.	ความรู้สึกว่าสามารถแสดงบทบาทของความเป็นภรรยา	3.15	1.10	เหมาะสมดี
4.	ความสนใจที่จะฟังและปฏิบัติตนตามคำแนะนำต่าง ๆ จากแพทย์และพยาบาล	3.88	.52	เหมาะสมดี
5.	ความรู้สึกเกี่ยวกับการฉายรังสีทุกวันตามแพทย์สั่ง	3.63	.54	เหมาะสมดี
6.	ความคิดอยากมาตรวจตามแพทย์นัดหลังจากรักษาด้วยรังสีครบแล้ว	3.83	.44	เหมาะสมดี

จากตาราง แสดงว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่เหมาะสมดี สำหรับข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.88 คือข้อ 4 (ความสนใจที่จะฟังและปฏิบัติตนตามคำแนะนำต่าง ๆ จากแพทย์และพยาบาล) ส่วนข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คือข้อ 2 (ความรู้สึกว่าสามารถแสดงบทบาทของความเป็นลูกดังที่เคยเป็นอยู่ได้อย่างเต็มที่)

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.88 แล้ว หมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี มีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ในข้อที่เกี่ยวกับความสนใจที่จะฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำต่าง ๆ จากแพทย์และพยาบาลได้ดีกว่าการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

สำหรับค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 3.00 แล้วหมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ในข้อที่เกี่ยวกับความรู้สึกว่าสามารถแสดงบทบาทของความเป็นลูกได้น้อยกว่าการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อที่แสดงการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีในด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น

ข้อ	ลักษณะการปรับตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับการปรับตัว
1.	ความต้องการให้สมาชิกในครอบครัวสนใจและเอาใจใส่	3.05	.96	เหมาะสมดี
2.	ความรู้สึกกลัวว่าจะไม่ได้รับความสนใจจากคนรู้จัก	3.48	.81	เหมาะสมดี
3.	ความสัมพันธ์กับสามี	3.38	.98	เหมาะสมดี
4.	ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว	3.83	.38	เหมาะสมดี
5.	ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านหรือผู้อื่น	2.78	1.03	เหมาะสมดี
6.	ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยด้วยกัน	2.78	.89	เหมาะสมดี
7.	ความรู้สึกเมื่อขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น	3.1	.84	เหมาะสมดี
8.	ความรู้สึกเมื่อต้องพูดคุยกับบุคลากรในระดับต่าง ๆ ของแผนกที่มารับการรักษา	3.43	.93	เหมาะสมดี
9.	ความรู้สึกต่อการพูดคุยของตนเอง	3.2	.88	เหมาะสมดี
10.	ความรู้สึกว้าเหว่และโดดเดี่ยว	3.33	.62	เหมาะสมดี

จากตาราง แสดงว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวในด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นเหมาะสมดี สำหรับข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.83 คือข้อ 4 (ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว) ส่วนข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 2.78 มีด้วยกันอยู่ 2 ข้อ คือข้อ 5 และข้อ 6 (ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านผู้อื่นและผู้ป่วยด้วยกัน)

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดเท่ากับ 3.83 แล้วหมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นในข้อที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวได้ดีกว่าการปรับตัวด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

สำหรับค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดเท่ากับ 2.78 แล้วหมายความว่าผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีมีการปรับตัวด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นในข้อที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ผู้อื่น และข้อที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ป่วยด้วยกันได้น้อยกว่าการปรับตัวด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่นในข้ออื่น ๆ ทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย